

lovforslag har ændret lovudvalgets udkast, således at hele forsinkelsesansvaret er omfattet af de ufravigelige bestemmelser i § 118. Konsekvenserne heraf vil dog blive begrænsede, dels fordi en række tilfælde af forsinkelse vil falde ind under de særlige undtagelser i § 118, stk. 2, litra a-p, dels fordi de erstatningsbeløb, der i givet fald vil kunne pålægges en bortfragter, vil være omfattet af de særlige begrænsningsregler i § 120, hvilket specielt vil have betydning ved de såkaldte konsekvensskader.

Udover denne ændring i § 118 er der foretaget en redaktionel omformning af denne bestemmelse, der bygger på konnossementskonventionens art. 4.

I udkastets § 118, stk. 1, er gengivet ordlyden af konnossementskonventionens art. 4, 1, hvilket medfører, at denne bestemmelse, der omhandler bortfragterens ansvar, i udkastet, indledes med, at „bortfragterens er ikke ansvarlig . . . .“. Da man under de nordiske departementsforhandlinger fandt, at dette var en mindre heldig og på sin vis også misvisende indledning til denne bestemmelse, har man flyttet den egentlige hovedregel vedrørende bortfragterens ansvar, art. 4, 2 q, der i udkastet fandtes i slutningen af stk. 2, op som stk. 1 i lovudkastet, idet dog ansvaret for forsinkelse, jfr. bemærkningerne foran, udtrykkeligt er nævnt.

I stk. 2 er i første led bestemmelsen vedrørende „lovlig deviation“ udgået som overflødig. Herudover svarer stk. 2, der indeholder den såkaldte „katalog“, til udkastet, idet dog litra q som nævnt foran er flyttet til stk. 1.

Stk. 3 svarer til udkastets stk. 1, idet man dog har præciseret ansvaret for oprindelig usødygtighed ved at udforme bestemmelsen herom positivt.

Stk. 4 svarer til udkastets stk. 3.

§ 119 svarer bortset fra redaktionelle ændringer til udkastets § 119.

I § 120 er rækkefølgen af de enkelte stykker ændret, hvorved bestemmelsen om, hvorledes erstatningen skal fastsættes, kommer før reglerne om, hvorledes man beregner begrænsningsbeløbets størrelse, hvilket man under de nordiske departementsforhandlinger har fundet var mere hensigtsmæssigt.

De enkelte stykker svarer med enkelte redaktionelle ændringer til udkastet således:

Stk. 1 svarer til udkastets stk. 4	
- 2 - - - -	1
- 3 - - - -	2
- 4 - - - -	3
- 5 - - - -	6
- 6 - - - -	5

§ 121. Der er alene foretaget nogle sproglige rettelser bl. a. for at understrege, at den i stk. 1

nævnte tidsfrist på tre dage regnes fra udleveringen af godset.

§ 122. Svarer til udkastets § 122 a. I stedet for henvisningerne til §§ 118-121 er der foretaget en generel henvisning til bortfragterens indsigelser og ansvarsbegrænsninger.

Endvidere har der under de nordiske departementsforhandlinger været enighed om i stk. 2 at henvise til § 233 ved angivelse af, hvilke personer bortfragteren svarer for.

§ 123. Er blevet omredigeret under de nordiske drøftelser på departementsplan. Udkastets § 123, stk. 2, vedrørende gennemgangsbefordring er blevet overflyttet til § 168, stk. 3.

Udkastets § 123, stk. 1 — den såkaldte „Anti-Lulu-bestemmelse“ — er blevet opdelt i tre stykker. Stk. 1 fastslår, at bortfragteren forbliver ansvarlig, såfremt befordringen udføres helt eller delvis af en anden. I stk. 2 angives ansvaret for den udførende fragtfører, forudsat at denne transport foregår med skib. Man har ikke taget stilling til, hvilke ansvarsregler der skal gælde, såfremt transporten finder sted med et andet transportmiddel end skib, for hvilke f. eks. andre transportkonventioner end konnossementskonventionen kunne tænkes at finde anvendelse.

Stk. 3 fremhæver som i udkastet det solidariske ansvar.

Til 8.

§ 130. Udformningen af denne bestemmelse har været indgående drøftet ved de nordiske departementsforhandlinger i forbindelse med spørgsmålet om bortfragterens ansvar for forsinkelse efter § 118. Efter at dette spørgsmål nu er afklaret, jfr. bemærkningerne til 5, således at også tilfælde af den såkaldte „rene forsinkelse“ er omfattet af de ufravigelige bestemmelser, vil nærværende bestemmelse alene omfatte sådan forsinkelse, der ikke er reguleret efter § 118. § 130 omfatter herefter foruden de i bestemmelsen udtrykkelig nævnte tilfælde, hvor skibet går tabt eller bliver erklæret for uistandsætteligt, tilfælde hvor skibet kommer for sent frem for at afhente godset. Bortfragteren skal dog i disse tilfælde ikke være ansvarlig efter en ren culperegulering, men efter de ansvarsregler, som er angivet i § 118.

Til 9.

§ 135. I forhold til udkastet er der her foretaget den ændring, at man har ændret formuleringen „skib“ og „gods“ til „skibet“ og „godset“, hvilket man under de nordiske departementsforhandlinger fandt var nøjere i overensstemmelse med de oprindelige forarbejder til denne bestemmelse. Fare for skibet vil dog efter omstændighederne kunne dække